

Р Е Ш Е Н И Е

№ 130

гр.Перник, 09.08.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на петнадесети юли през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 204/2011г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **“Транс Експрес Груп” ЕООД**, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. “Овча купел” 2А, ет.2, представлявано от Красимир Иванов-управител срещу заповед № РД-14-21-1135 от 28.04.2011 г. на Началник Областен отдел КД-ДАИ, гр. Перник.

Със атакуваната заповед е наложена принудителна административна мярка изразяваща се във временно спиране от движение на автобус марка “Фолксваген Крафтер” TDI 2.5, с рег. № СА 68 22 НС, собственост на “МКБ-Аутопарк” ООД гр.София, чрез сваляне на предна табела с регистрационния номер и отнемането ѝ заедно с документа удостоверяващ регистрацията на превозното средство, както и документите свързани с извършвания превоз. В жалбата се прави искане за прогласяване нищожност на заповедта и алтернативно прави искане за отмяната ѝ като незаконосъобразна.

Ответникът по жалбата Началник Областен отдел КД-ДАИ-Перник, чрез процесуален представител намира жалбата за недопустима и иска от съда да прекрати производството по делото. Алтернативно поддържа, че жалбата е неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. В съдебно заседание излага подробни съображения, относно правилно прилагане на закона от административния орган, при спазване на установените административнопроизводствени правила. Иска се същата да бъде потвърдена.

Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованата страна “МКБ-Аутопарк” ООД, редовно призована за съдебното заседание, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Административен съд - Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 28.04.2011г. служители на областен отдел на КД-ДАИ, гр. Перник при извършване на проверка за спазване на разпоредбите по Закона за автомобилните превози, Закона за движение по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове са установили, че водачът на автобус марка "Фолксваген Крафтер" TDI 2.5, с рег. № СА 68 22 НС, извършва обществен превоз на пътници по автобусна линия Перник-София под формата на случаен превоз. В момента на проверката превозното средство е управлявано от водача В.В.М. и в автобуса е имало 14 пътника. На водача е съставен акт за установяване на административно нарушение № 115825 от 28.04.2011 г., което е квалифицирано като такова по чл. 96а, ал. 3, пр. 1-во от ЗАвП.

Въз основа на АУАН е издадена и оспорваната в настоящото производство заповед.

С оспорваната заповед административният орган е приел, че е налице правно основание за налагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "б" от ЗАвП, според който състав органите на автомобилната администрация, за преустановяване на административни нарушения могат временно да спират от движение МПС, с което се извършва обществен превоз на пътници под формата на случаен превоз до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение. С оглед на това е разпоредено временно спиране от движение на МПС, свалянето на преден регистрационен номер, отнемане на документ за регистрация и на документите за извършвания превоз. Определена е парична гаранция в размер на 500 лева и е разпоредено автомобилът да домува на платен паркинг в гр. Перник. Заповед № РД-14-21-1135 от 28.04.2011г. на Началник областен отдел КД-ДАИ е връчена на В.М., водач на автобуса на 03.05.2011г.

По допустимостта на оспорването

Жалбоподателят, като страна по договор за лизинг, е в облигационни отношения със собственика на вещта. За негова сметка са действията по ползуването, съхраняването и стопанисването на спряното от движение МПС, от което следва, че има материалноправна отговорност във връзка с ползуването на МПС. Със спирането от движение на микробуса, се засягат имуществени интереси на жалбоподателя. При наличието на доказателства, относно реалното ползване на МПС, съдът намира, че е налице правен интерес от оспорване на заповедта за налагане на ПАМ, именно от жалбоподателя "Транс експрес груп" ЕООД.

Въз основа на изложеното, решаващият състав намира, че подадената от "Транс експрес груп" ЕООД жалба, като подадена от засегнат от принудителната административна мярка правен субект и в установения законов срок е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

По същество на оспорването:

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Приложена е заповед № РД-01-736 от 19.12.2009г. на изпълнителния директор на "Автомобилна администрация", с която са упълномощени началниците на областни отдели при "КД на ДАИ" да налагат принудителни административни мерки по чл. 106 и чл. 106а от ЗАвП. Атакуваната заповед е издадена в законоустановената писмена форма. Съдът не споделя

оплакването за липса на мотиви на постановения акт, а от там въз основа на изложеното следва, че оспорвания акт не е нищожен. Намира, че мотиви в заповедта има, но те са неясни, нелогични, непоследователни, което обуславя незаконосъобразност на акта.

По делото са представени доказателства, че жалбоподателят е страна по договор за извършване на “специализиран превоз на пътници”. Договорът има за предмет специализиран превоз на учащи се – студенти, както и преподавателският и административният състав на Европейски политехнически университет гр. Перник. Приложено е и маршрутно разписание за специализиран превоз по маршрут гр. София-гр.Перник. конкретно са посочени началната, междинни и крайна спирка по трасето. Маршрутното разписание е съгласувано с областен отдел “Контролна дейност” ДАИ-Перник, като има поставен подпис на длъжностно лице, върху което е положен печат на административния орган.

От тези доказателства се налага извод, че от дружеството жалбоподател е извършван “специализиран превоз” на пътници, а не “случаен” такъв. Оспорваната заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение. Актът съставен по реда на ЗАвП, сам по себе си е годно средство, въз основа на което да се пристъпи към ангажиране административнонаказателната отговорност на извършителя, допустителя или разпоредителя на извършвания превоз по реда на ЗАНН във връзка с ЗАвП. Според състава, при липса на други доказателства извън АУАН, от чиито прочит дори не се налага убеждението, че е извършван случаен превоз.

В съдебно заседание се представиха ксерокопия на карти за осъществяване на специализиран превоз, които не са оформени по надлежния ред. Те обаче не могат да обосноват законната възможност да се пристъпи към налагане на принудителна административна мярка. Няма и данни, че водачът не е представил доказателства за извършения превоз. Напротив, контролните органи са изписали, че “на основание чл. 107, ал. 1, във вр. с ал. 3, б. “б” от ЗАвП, че МПС-то е спряно от движение”. Последната констатация на контролните органи мотивира съда да приеме, че въпросът с превозвачът е решен по целесъобразност, каквито доводи има развити и в жалбата му.

От изложеното е видно, че административният орган е приложил на всяка цена заповед за налагане на принудителна административна мярка по отношение на превозвача, но я е приложил за разпоредба на закона, несъответстваща на предвидената хипотеза за осъществен “случаен превоз”. Според определението дадено в § 1, т. 24 от ДР на ЗАвП такъв вид превоз, са превозите на предварително определена група пътници, без промяна в състава на групата от началния до крайния момент по предварително заявени условия. Определението за специализиран превоз, какъвто съобразно приложените по делото доказателства е извършвано с процесното МПС, е в друга разпоредба и има други характеризиращи го белези. В административнонаказателните разпоредби на ЗАвП, към дата на налагане на мярката “временно спиране от движение”, такава възможност съществува само при осъществяването на обществен превоз на пътници под формата на “случаен превоз”. Наличието на несъответна ПАМ за констатирано административно нарушение е основание да се приеме, че липсва материално правна предпоставка за налагането ѝ по образуваното административно производство и същата е незаконосъобразна.

Незаконосъобразно приложената санкция в този вид и противоречието ѝ с мотивите на заповедта е основание за отмяната ѝ. Констатираната по-горе неприложима разпоредба и липсата на мотиви, обосноваващи налагането на тази ПАМ, по приетото от органа правно основание е равнозначно на липса на мотивиран индивидуален административен акт, постановен при липса на фактически и правни основания. Съществено нарушение на формата на акта по смисъла на чл. 59, ал.2, т. 4

от АПК и което е довело до ограничаване защитата на правата и интересите на страните в административното производство, а липсата им води и до невъзможност проверката на законосъобразността на оспорения акт в пълен обем от настоящия състав.

Не на последно място, следва да се отбележи, че индивидуалният административен акт се издава, за да се постигне целта на закона, при стриктно прилагане от страна на административния орган на принципите залегнали в чл. 6 и чл. 7 на АПК и при въздържане от издаване на актове, които могат да причинят вреди, несъизмерими с преследваната цел.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспорваната заповед да се отмени.

С оглед изхода на делото, в полза на жалбоподателя, следва да се присъдят направените деловодни разноски, в размер на 50 лева, представляващи държавна такса за образуване на настоящото производство.

По изложените съображения **Административен съд – Перник,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РД-14-21-1135/28.04.2011г. на Началник Областен отдел “КД-ДАИ”, гр. Перник.

ОСЪЖДА Областен отдел “КД – ДАИ”, гр. Перник да заплати на “Транс експрес груп” ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. “Овча купел” 2А, ет.2, представлявано от Красимир Иванов сумата 50 лева деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

СЪДИЯ: